

allerede forud givne Tillæg. Deraf følger, at den Forsørgelse, som blev fastsat ved Loven af 1851, allerede nu er vokset til 281 pCt. af det oprindelige, og naar nu hertil kommer en yderligere Forhøjelse af 25 pCt., vil altsaa disse 281 pCt. vokse til 351 pCt. Med andre Ord, Krigsinvaliderne fra Treaarskrigen ville nu faa en $3\frac{1}{2}$ Gang saa høj Forsørgelse som oprindelig ved Loven af 1851 var tillagt dem. Jeg tror, at den Forørgelse, som dette Lovforslag saaledes medfører, efter Omstændighederne for Øjeblikket maa siges at være fyldestgørende. Den Tanke, som har ligget til Grund for disse successive Forhøjelser, er den, at efterhanden som Invaliderne blive ældre, svageligere og mindre i Stand til selv at erhverve noget, har der været Anledning til at give dem et Tillæg. I Folketinget har man fundet det rigtig ogsaa at forhøje Understøttelsen for Fredsinvaliderne. Satsene for disse Understøttelser ere ikke blevne forhøjede, siden de bleve fastsatte ved Loven af 20. November 1876, og det maa vistnok erkendes, at Livsforholdene have forandret sig saa meget i de forløbne Aar, at der kan være Grund til ogsaa paa dette Punkt at foretage en almindelig Forhøjelse. Det hele drejer sig jo, som det er oplyst i Folketingets Betænkning, ikke om mere end godt og vel 30,000 Kr., saa jeg har ikke haft Betænkkelighed ved at tiltræde dette. Dette er de Bemærkninger, hvortil ærede Medlemmers Udtalelser have givet mig Anledning.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af den almindelige Invalidefond.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.).

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (C. Hage): Loven af 20. November 1876, som er den, der sidst har fastsat Ordningen af den almindelige Invalideforsørgelse, gaar ud fra, at denne principaliter skulde udredes af den

almindelige Invalidefond, og at Statskassen kun skulde have at tilskyde det manglende, som Fonden ikke er i Stand til selv at dække. Den Forudsætning, som Loven saaledes bygger paa, har imidlertid ingenlunde holdt Stik. Medens den almindelige Invalidefonds Indtægter i Finansaaret 1876—77 vare omtrent 148,000 Kr., er Indtægten i Finansaaret 1902—03 gaaet ned til omtrent 130,000 Kr., og samtidig hermed er Statskassens Tilskud til Invalideforsørgelsen steget fra 373,000 Kr. til 505,000 Kr. Det er altsaa saa langt fra, at Invalidefonden har været i Stand til selv at dække Udgifterne, at Statskassens Tilskud er langt større end Fondens og stadig vokser. Heller ikke er der nogen Udsigt til, at Fonden, efterhaanden som Krigsinvaliderne gaa bort, skulde kunne dække Understøttelsen til Fredsinvaliderne; thi allerede nu udgør Udgiften til Fredsinvaliderne og deres Enker og Børn en større Sum end Indtægten af Invalidefonden. Under disse Forhold er der ingen Grund til længere at opretholde denne Fond som en selvstændig Formuedel, adskilt fra den øvrige Statsformue, thi de Formaal, som den er bestemt til at fyldestgøre, ere efter deres Væsen egentlige Statsformaal, og Invalidefonden giver Anledning til et meget kompliceret og indviklet Regnskab, som det for Klarhedens og Overskuelighedens Skyld vil være ønskeligt at blive fri for. Invalidefonden bestaar efter sin Oprindelse af tre forskellige Fonds, nemlig Kvæstedefonden, Krigshospitalskassen og Søkvæsthusfonden, som vel ere slaaede sammen, men for hver af hvilke der føres selvstændigt Regnskab. Tilmed har den ene af disse Fonds laant af den anden, en af dem paahviler der Udgifter i særlige Øjemed, og under Søkvæsthusfonden ligger atter Søkvæsthuset og Assistenthuset, saa vi have en Række kinesiske Æsker, den ene inden i den anden, hvilket foranlediger et bøjst indviklet og kuriøst Regnskab. Ved Siden af disse tre er der yderligere en fjerde separat Fond, som kaldes Søkvæsthuspensionisternes Begravelsesfond, og som er selvstændig og uafhængig af de andre. Det, som Lovforslaget nu gaar ud paa, er at inddrage alle disse Fonds i Statskassen, hvorved et Beløb af omtrent 2,880,000 Kr. dels i Pante-, dels i Kreditforeningsobligationer vil indflyde i Statskassen, medens til Gen-gæld Fondens Udgifter fremtidig ville være at afholde direkte paa Finanslovens § 16. Dette Forslag, som altsaa tilsigter en Simplifikation, der vil medføre større Over-